

Θά ήθελα τὸ φεγγάρι νὰ ἔσταζε πάνω στὸν ἥλιο καὶ νὰ φαινόταν σὰν πυροτέ-
χνημα.

Ὀνειρεύτηκα ὅτι ὁ κόσμος ἔγινε ἕνας παγωμένος κύβος
καὶ ὅταν ὁ ἥλιος τὸν πλησίασε ἔγινε
νερὸ πὸ ἔσταζε μέσα στὸ διάστημα.

Ὀνειρεύτηκα ὅτι εἶχα ἕνα διαστημόπλοιο πὸ ἔτρεχε μέσα στὸν γαλαξία μὲ τὴν
ταχύτητα τοῦ ἤχου καὶ πὸ ἔκανε νὰ ἀκούγονται παράξενοι ἤχοι.

Λορραὶν Φέντισον καὶ Βίβιεν Τάφτ

Οἱ σκέψεις μας, Βίβιαν, προσπαθοῦν ν' ἀλλάξουν.

Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν κόκκινα μαλλιά.

Πάρτυ γενεθλίων γιὰ μένα, οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ ἔρθουν σ' ἕνα ἰδιαιτέρο μέρος.

μετ. Πόλα Χριστοδουλοπούλου

Μπίλλυ Μπατίνα

Ἐνα πουκάμισο ἀπὸ χάντρες

μιά σημαία ἀπὸ νερὸ

μιά πόρτα ἀπὸ παράθυρα

ἕνας ἄνθρωπος φτιαγμένος ἀπὸ
παιγνίδια

ἕνα λουλούδι φτιαγμένο ἀπὸ ἄνθρωπο

ἕνα κρεβάτι φτιαγμένο ἀπὸ φῶς

ἕνας σκελετὸς ἀπὸ κρεμάστρες

ἕνα χαρτί φτιαγμένο ἀπὸ ξύλο

ἕνα κτήριο φτιαγμένο ἀπὸ πλαστικό

μὰ μπάλα φτιαγμένη ἀπὸ τσιμέντο
ἕνα γράμμα φτιαγμένο ἀπὸ λέξεις.

Μάικλ Κόφλτον

Ἡ ἄνοιξη εἶναι ἕνα μπῶλ - μαρμελάδα
πὸ τρέμει ἀπὸ τὸ κρύο.

Ἡ ἄνοιξη εἶναι σὰν μιά χαρτοσακούλα
(πὸ πάντα κινεῖται στὸν ἄνεμο).

μετ. Λένα Πετροπούλου

Σέσιλ Σαντιάγκο

Τὴν ἄνοιξη τὰ λουλούδια γίνονται ἄσχημα

τὴν ἄνοιξη οἱ πιαίνες λερώνονται

τὴν ἄνοιξη ἡ ἀκτὴ εἶναι ἄσχημη

τὴν ἄνοιξη οἱ ἠνωμένες Πολιτεῖες μοιάζουν μὲ λάσπη

τὴν ἄνοιξη τὰ σχολεῖα λασπώνονται γιὰ τ' ἀγόρια τὰ λασπώνουν κλωτσώντας

λάσπη

τὴν ἄνοιξη καμὰ φορὰ τὰ λουλούδια γίνονται χρήματα.

Ἐμι Λιδάι

Χιόνι, χιόνι, ἐγὼ εἶναι τὸ χιόνι

κυλάω, κυλάω, μακριὰ κυλάω

φίλοι, φίλοι, μαζί μὲ τοὺς φίλους μου

βαθιά, βαθιά, βαθιά κυλάω

μέσα κι ἔξω, ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα

μέσα στὸ Παρίσι κι ἔξω ἀπ' τὸ Λονδίνιο,

Ὅμως!!

Λειώγω, λειώγω, σύντομα θὰ λειώσω

ἀλλὰ ὅσο μπορῶ, μπορῶ, μπορῶ

κυλάω, κυλάω, θὰ κυλάω.

Χιόνι, χιόνι, ἐγὼ εἶμαι τὸ χιόνι

κυλάω, κυλάω, μακριὰ κυλάω

φίλοι, φίλοι, μαζί μὲ τοὺς φίλους μου

βαθιά, βαθιά, βαθιά κυλάω

ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ ΛΕΙΩΣΩ!

μετ. Ἐλένη Πουλιόση

